

Arrest

nr. 261 883 van 8 oktober 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 27 mei 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 augustus 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 september 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. JANSSENS, loco advocaat C. DESENFANS, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker dient op 17 januari 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 10 november 2020. Zijn partner dient op 17 januari 2020 eveneens een beschermingsverzoek in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 26 april 2021 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Salvadoraanse nationaliteit en bent u geboren in San Salvador in het gelijknamige departement. U woonde sinds 2014 met uw partner en uw kinderen in de Urbanización Jardines del Volcán in Santa Tecla, Ciudad Merliot in het departement La Libertad. U bent niet gehuwd, maar u heeft wel sinds 2000 een relatie met A.C.G.G.(...) (DVZ xxx; CGVS, X). Jullie hebben samen twee kinderen: M.S.G.G.(...) (DVZ xxx) en M.V.G.G.(...) (DVZ xxx). U behaalde uw diploma ingenieur in ICT aan de Universidad Tecnológica de El Salvador. In 2011 begon u te werken voor het openbaar ministerie van El Salvador als ICT-deskundige. Wanneer er een misdrijf gepleegd werd, diende u de elektronische apparaten te doorzoeken om bewijs te verzamelen. Bijgevolg diende u dan ook regelmatig te getuigen in de rechtbank.

In maart 2019 begonnen uw problemen. U moest vaak laat werken doordat u soms langdurige huiszoekingen diende te doen. Wanneer u dan thuis kwam, had u regelmatig het gevoel dat u in het oog werd gehouden en zag u soms ook iemand u gadeslaan.

Eind april 2019 werd een bendelid genaamd P.(...) gevangen genomen. Een maand later vroegen ze aan uw eenheid om enkele in beslag genomen gsm's na te kijken. Toen u de gsm doorzocht, kwam u enkele foto's tegen van de straat waar u woonde. U meldde dan dat u beter niet verder deed met dit onderzoek, aangezien die man duidelijk uit uw buurt afkomstig was. Het Openbaar Ministerie voldeed aan uw vraag en u werkte niet meer mee aan het onderzoek.

Vanaf augustus viel het u op dat u steeds vaker in de gaten werd gehouden. Zo kwamen de bendeleden samen op de plaats waar u uw auto parkeerde, hielden ze jullie in de gaten en ook wanneer u inkopen deed, keken ze ook wat u aan het doen was.

Op 8 november 2019 ging u 's avonds rond 21 uur naar de kerk. Er stopte een moto met twee mannen op vlak naast u. Eén van hen vroeg aan de andere of u degene was die hij had gezien. De andere was niet zeker en vervolgens vroegen ze uw gsm. U weigerde echter uw gsm te geven waarna één van hen een wapen bovenhaalde en op uw borst richtte. Daarop gaf u dan toch uw gsm af. Daarna gingen ze ervan door en keerde u terug naar huis.

Na deze gebeurtenis kwam u die moto vaker tegen. Zo stond die in de buurt van uw auto geparkeerd en diende u die soms te verzetten om met uw auto te kunnen wegrijden. De bendeleden uit uw zone kwamen ook regelmatig samen op die parking. Hierdoor werd u bang en besloot u het land te verlaten. Uw partner Ana Carolina kende eveneens problemen. Haar broer werd namelijk in 2010 vermoord en de vader van één van de daders viel haar vervolgens lastig omwille van de rechtszaak daaromtrent in 2012.

Daarnaast worden er in uw zone ook vaak misdrijven gepleegd door de bendeleden en gebruiken ze marihuana die ze eveneens ook verkopen. Wanneer de politie dan langs kwam, gooiden ze de zakjes marihuana ook soms in uw tuin. Ook hielden de bendeleden in de buurt alles en iedereen in de gaten. U verliet El Salvador samen met uw partner en uw kinderen op 12 januari 2020 en kwam de volgende dag aan in België. Op 17 januari 2020 diende u een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Bij terugkeer naar El Salvador vreest u dat ze u of uw familie zouden vermoorden. Ook vreest u dat uw zoon zou gerekruteerd kunnen worden door de bende en dat de bende zich uw dochter eigen zou willen maken en haar zou vermoorden indien ze dit zou weigeren.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw Salvadoraans paspoort; uw Salvadoraanse identiteitskaart; uw rijbewijs; uw afstudeerkaart; uw badge van uw werk bij het Openbaar Ministerie; een klacht; een tewerkstellingsattest van het Openbaar Ministerie; uw ontslagbrief voor het Openbaar Ministerie; uw ontslagbrief voor uw job bij Equipos Electrónicos Valdes; oproepbrieven van de rechtbank voor uw getuigenis; een kaart van uw woonplaats met indicaties van bepaalde incidenten; een krantenartikel over P.(...); krantenartikels over de incidenten in uw wijk die u tevens op bovenvermelde kaart situeerde; een kaart van uw wijk met aanduidingen waar u geobserveerd werd; uw diploma's.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, **en** wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten, de situatie in uw land van herkomst, en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

In de eerste plaats stelt u dat de bendeleden uit uw wijk u regelmatig in de gaten hielden (notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, p.10). U denkt dat dit was omdat u vaak laat van uw werk terugkwam en omdat u ook altijd met een geklede broek en een hemd ging gaan werken, wat misschien ook hun aandacht trok (CGVS, p.13). U kan echter doorheen uw verklaringen niet aannemelijk maken dat u persoonlijk geïnterviewd werd door de bendeleden. Zo hebben ze u slechts éénmalig aangesproken waarbij ze u vroegen wat u van werk deed (ibid.). Bovendien stelt u dat de bende specifieke personen aanwijst die heel de wijk in het oog dienen te houden (CGVS, p.12) en slaat de bende mensen in de wijk gade omdat ze willen weten welk werk die doen (ibid.). Hieruit blijkt dat de bende in uw wijk iedereen in de gaten hield om het reilen en zeilen van de wijk te controleren en richtten ze zich niet persoonlijk op u. Uit de landeninformatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat dit de normale gang van zaken is in een wijk die door een bende gecontroleerd is omdat de bende bijvoorbeeld doelwitten zoekt om af te persen (landeninformatie, stuk 1). Er kan uit uw verklaringen omtrent de observatie van de bendeleden, hoe verwerpelijk zulke praktijken ook zijn, dan ook bezwaarlijk geconcludeerd worden dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft en evenmin dat er zwaarwegende gronden zijn dat u een reëel risico op ernstige schade loopt.

Voorts kan u wat betreft uw werk voor het Openbaar Ministerie evenmin aannemelijk maken dat u hierdoor vervolgd werd door de bendeleden. U stelt dat er een bendelid uit uw wijk genaamd P.(...) gearresteerd werd en dat u bij die zaak betrokken werd (CGVS, p.10). Vervolgens vond u foto's van uw straat op zijn gsm (ibid.). U kan echter wederom niet aannemelijk maken dat deze foto's iets met u persoonlijk te maken hebben. Zo stelt u dat het kan dat het met u te maken heeft, maar dat het ook met

iemand anders te maken kan hebben (CGVS, p.14). Ook blijkt er nergens uit uw verklaringen dat u problemen kende met P.(...). Tevens bent u meteen met uw baas gaan spreken om u van de zaak te halen, hetgeen ook gebeurde, en denkt u niet dat het bendelid op de hoogte was van uw betrokkenheid bij zijn rechtszaak (CGVS, p.14). Bovendien zouden de benedeleden uit uw wijk niet hebben geweten dat u voor het Openbaar Ministerie werkte (CGVS, p.14, 16) en heeft u nooit problemen gekend omwille van de getuigenissen die u in de rechtbank aflegde tegen benedeleden (CGVS, p.16). Bijgevolg kan er ook aangaande uw werk voor het Openbaar Ministerie geen gegronde vrees voor vervolging in uw hoofd worden vastgesteld.

Vervolgens stelt u dat u op 8 november 2019 tegengehouden werd door benedeleden die uiteindelijk uw gsm stalen (CGVS, p.10). U weet wederom niet of u specifiek geïnterviewd werd door de benedeleden dan wel of u gewoon op de foute plek was (CGVS, p.15). Bovendien is het opmerkelijk dat u vermeed om te laat op straat te zijn door bijvoorbeeld na uw werk bij uw moeder te blijven (CGVS, p.12) en dat u denkt dat de benedeleden u in het oog hielden omdat u vaak pas rond 21 uur thuis kwam van uw werk, maar dat u zich dan wel om 21 uur op straat zou begeven om naar de kerk te gaan (CGVS, p.10). Gezien u bovendien vervolgens diezelfde benedeleden nog regelmatig zag, maar ze u nooit meer aanspraken (CGVS, p.15), kan er uit dit incident evenmin een nood aan internationale bescherming in uw hoofd worden afgeleid.

Wat betreft de vrees die u aanhaalt ten opzichte van uw zoon en dochter, dient te worden opgemerkt dat het louter aanhalen van een algemeen gevaar in El Salvador, zoals het potentiële zich gedwongen eigen maken van een meisje door een bendelid (CGVS, p.19) of een potentiële rekrutering (ibid.), niet volstaat om een persoonlijke vrees of risico aan te tonen. De benede heeft uw zoon namelijk nooit proberen rekruteren (CGVS, p.19) en uw dochter is amper twee jaar wat het ook erg onaannemelijk maakt dat ze reeds de interesse heeft opgewekt van benedeleden. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat uw kinderen een gegronde vrees hebben ten opzichte van de benedes en kan er uit uw verklaringen evenmin een nood aan internationale bescherming in hun hoofd afgeleid worden.

Voor de problemen die u in verband met uw partner A.C.(...) aanhaalt, dient te worden opgemerkt dat er voor haar eveneens een weigeringsbeslissing genomen werd. Er werd namelijk geconcludeerd dat de vervolgingsfeiten die uw partner aanhaalt niet zwaarwichtig genoeg zijn om beschouwd te worden als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Bovendien blijkt noch uit uw verklaringen, noch uit die van uw partner dat u in dit verband persoonlijk benaderd bent en haalt u evenmin een vrees aan betreffende deze vervolgingsfeiten.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 17 december 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20201217.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen

Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïmpliceerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drughandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïmpliceerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De door u neergelegde documenten wijzigen bovenstaande vaststellingen niet. Uw paspoort, uw identiteitskaart, uw rijbewijs, uw afstudeerkaart, uw badge van uw werk bij het Openbaar Ministerie, een tewerkstellingsattest van het Openbaar Ministerie, uw ontslagbrief voor het Openbaar Ministerie, uw ontslagbrief voor uw job bij Equipos Electrónicos Valdes, de oproepbrieven van de rechtbank voor uw getuigenis en uw diploma's bevatten namelijk louter persoonsgegevens en gegevens met betrekking tot uw universitaire en professionele carrière, die hier niet ter discussie staan. Wat betreft de krantenartikels en de kaart van waar de incidenten die in deze artikels beschreven worden zich voordeden, dient te worden opgemerkt dat deze handelen over de algemene situatie in uw wijk en niet over u persoonlijk. Het krantenartikel over P.(...) kan ook niet aantonen dat u problemen had met deze man omwille van zijn arrestatie. Uit de kaart van uw wijk waarop u aanduidde waar u geobserveerd werd, kan evenmin iets afgeleid worden over de door u aangehaalde feiten en wijzigt bovenstaande vaststellingen dan ook niet. Wat betreft de klacht die u neerlegt over de feiten van 8 november 2019 dient te worden vastgesteld dat dit document louter op uw verklaringen is gebaseerd en niet op een onafhankelijk onderzoek. Dit document kan bovenstaande vaststellingen dan ook geenszins wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 17 en 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het CGVS, en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In eerste orde betoogt verzoeker dat zijn vrees op basis van de vervolgingsgrond 'politieke overtuiging' dan wel 'sociale groep' valt binnen het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag. Zo vreest verzoeker enerzijds voor vervolgingen wegens zijn werk bij het Openbaar Ministerie, hetgeen een politiek standpunt ten gunste van de regering is. Anderzijds argumenteert hij dat hij door de bende wordt beschouwd als iemand die informatie aan de overheid heeft verstrekt, in het kader van zijn werk als ICT-deskundige en dat hij in dit verband behoort tot de sociale groep van personen die informatie aan de autoriteiten hebben verstrekt.

Verzoeker gaat verder in op de gegrondheid van zijn vrees en tracht de weigeringsmotieven uit de bestreden beslissing te weerleggen. Hij benadrukt dat hij een risicoprofiel heeft ten gevolge van zijn werk bij het Openbaar Ministerie en stelt dat alle gebeurtenissen tezamen, waaronder ook de problemen van zijn vrouw, alsook de gekende onveiligheidssituatie in El Salvador, een aanzienlijke ongerustheid bij hem hebben teweeggebracht.

Verder argumenteert hij dat de Salvadoraanse autoriteiten niet in staat zijn om bescherming te bieden tegen het bendegeweld in het land. Een hervestiging op een andere locatie in El Salvador biedt volgens hem evenmin enige veiligheid.

Hij verwijst tevens naar de veiligheidssituatie van zogenaamde 'returnees' en betoogt dat Salvadoranen die in het buitenland hebben verbleven worden geacht te beschikken over financiële middelen en hierdoor een risico lopen om te worden vervolgd. Hij haalt in dit verband tevens aan dat hij reeds eerder werd benaderd door bendeleden.

Wat betreft de veiligheidssituatie in El Salvador, werpt verzoeker op dat het daar aanwezige geweld wel degelijk kadert binnen een binnenlands gewapend conflict en willekeurig is. Verzoeker citeert hierbij omstandig uit landeninformatie. Hij benadrukt in dit verband dat het feit dat hij, omdat hij tot een risicoprofiel behoort als returnee zonder middelen om afpersing te betalen, een groter risico loopt slachtoffer te worden van dit willekeurig geweld.

2.2. Ter ondersteuning van het verzoekschrift voegt verzoeker verschillende rapporten betreffende de algemene (veiligheids)situatie in El Salvador, met name:

- stuk 3 : Human Rights Watch, *Deported to Danger, United States Deportation Policies Expose Salvadorans to Death and Abuse*;
- stuk 4 : International Crisis Group, *Life under Gang Rule in El Salvador*, 26 december 2018;
- stuk 5 : International Crisis Group, *El Salvador's Politics of Perpetual Violence*, 19 december 2017;
- stuk 6 : Human Rights Watch, *El Salvador – Events of 2018*;
- stuk 7 : Overseas Security Advisory Council (OSAC), *El Salvador – 2019 Crime and Safety Report*, 25 april 2019;
- stuk 8 : UK Home Office, *Country Policy and Information Note El Salvador: Actors of protection*, februari 2021;
- stuk 9 : COI Focus, *El Salvador : Retour au pays des ressortissants*, 9 januari 2020, p. 22;
- stuk 10 : US Department of State, *2020 Country Reports on Human Rights Practices: El Salvador*, 30 maart 2021;
- stuk 11 : Human Rights Watch, *World Report 2021 – El Salvador*, 13 januari 2021.

3. Aanvullende nota

De verwerende partij maakt op 6 september 2021 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over, waarin een evaluatie van de actuele situatie in El Salvador wordt gemaakt. Zij verwijst hierbij naar:

- COI Focus *“El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire”* van 13 juli 2021;
- COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moeten steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen worden genomen.

4.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

5.1. Verzoeker verklaart dat hij El Salvador heeft verlaten uit schrik dat hij en/of zijn familie zouden worden vermoord door bendeleden van de Mara Salvatrucha (hierna: MS-13). Hij benadrukt dat hij voor het Openbaar Ministerie werkt, stelt dat hij regelmatig in het oog werd gehouden door bendeleden en dat zijn gsm door hen werd gestolen. Hij verwijst eveneens naar de problemen die zijn partner heeft gekend met de vader van een van de daders die haar broer hebben vermoord in 2010 omwille van de rechtszaak daaromtrent in 2012. Hij vreest ook dat zijn zoon zou kunnen worden gerekruteerd door de bende en dat de bende zich zijn dochter eigen zou willen maken en haar zou vermoorden indien ze dit zou weigeren.

5.2. Uit de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, blijkt dat er in El Salvador verschillende bendes actief zijn die een grote invloed uitoefenen op het dagelijks leven in de wijken waar ze (territoriale) controle hebben. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers. Zo is afpersing een veelvoorkomende praktijk en maken zij zich verder schuldig aan bedreigingen, moordaanslagen, diverse (seksuele) geweldplegingen en (gedwongen) rekrutering. Het geweld in El Salvador is wijdverspreid en bijzonder ernstig waardoor het land momenteel wordt beschouwd als één van de gevaarlijkste ter wereld (COI Focus “*El Salvador: Situation sécuritaire*” van 12 oktober 2020; UNHCR guidelines).

Uit de landeninformatie kunnen een aantal potentiële risicoprofielen worden onderscheiden die slachtoffer kunnen worden van bendegeweld zoals, onder meer: personen die zich verzetten tegen het gezag van de bendes of de benderegels overtreden (bv. verzet tegen rekrutering), personen van wie wordt vermeend dat zij een bendelid zijn, LGBT-personen, inheemse volkeren, personen die slachtoffer kunnen worden van afpersing (bv. bepaalde beroepsgroepen), informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes en bepaalde beroepen zoals journalisten, mensenrechtenverdedigers, gemeenschapsleiders, onderwijzers, (ex-)politieagenten en (ex-)militairen, rechters, officieren van justitie en advocaten en familieleden van de voorgaande risicoprofielen (COI Focus 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Ook kinderen en jongeren in specifieke omstandigheden, bv. wanneer zij afkomstig zijn van wijken waar bendes opereren of met een specifiek profiel, behoeven een verhoogde aandacht (UNHCR guidelines, p. 35-36; COI Focus 12 oktober 2020, p. 18-19).

Of een verzoeker die valt onder een bepaald risicoprofiel nood heeft aan internationale bescherming is evenwel afhankelijk van de specifieke en individuele omstandigheden van de zaak, zoals in de

richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend (*“may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case”*; *“Not all persons falling within the risk profiles outlined in this Section will necessarily be found to be a refugee.”*; *“Depending on the particular circumstances of the case (...)”*, p. 28-29 e.v.).

Het risico voor de verzoeker om slachtoffer te worden van bendege geweld moet aldus in concreto aannemelijk worden gemaakt.

Er mag dan ook van een verzoeker worden verwacht dat hij op zijn persoon betrokken elementen of feiten aanreikt die relevant kunnen zijn in het kader van de beoordeling van de gegrondheid van de vervolgingsvrees dan wel het reëel risico op ernstige schade, zoals, onder meer, zijn achtergrond, ervaringen, activiteiten en familiesituatie (UNHCR Guidance note on refugee claims relating to victims of organized gangs, maart 2010, pt. 20).

Bij de beoordeling van de redelijke waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar zijn land van herkomst te worden blootgesteld aan vervolging dan wel het reëel risico op ernstige schade, moeten zijn specifieke en individuele omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Zoals hierna zal blijken, blijft verzoeker evenwel in gebreke om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

5.3. Verzoeker legt in het kader van zijn beschermingsverzoek verschillende documenten neer die betrekking hebben op zijn persoonsgegevens alsook zijn universitaire en professionele carrière, met name zijn paspoort, zijn identiteitskaart, zijn rijbewijs, zijn afstudeerkaart, zijn badge van zijn werk bij het Openbaar Ministerie, een tewerkstellingsattest van het Openbaar Ministerie, zijn ontslagbrief voor het Openbaar Ministerie, zijn ontslagbrief voor zijn job bij Equipos Electrónicos Valdes, de oproepbrieven van de rechtbank voor zijn getuigenis en zijn diploma's (AD CGVS, stuk 6, map met documenten). Deze elementen staan hier niet ter discussie.

De nieuwsartikelen, en de kaart van waar de incidenten die in deze artikels worden beschreven zich voordeden, kaderen binnen de algemene (veiligheids)situatie in El Salvador, in het bijzonder verzoekers wijk. De Raad betwist niet dat in de wijk geweld aanwezig is en het er onder meer de vorm aanneemt van gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing en drugshandel. Deze algemene landeninformatie volstaat op zich niet om aan te tonen dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Zoals eerder vermeld, is de nood aan bescherming afhankelijk van de specifieke en individuele omstandigheden van de zaak en moet verzoeker deze in concreto aannemelijk maken.

Het krantenartikel over P. toont aan dat dit bendelid werd gearresteerd wegens moord, maar kan evenmin aantonen dat verzoeker zelf problemen had met deze man omwille van diens arrestatie; verzoeker wordt immers nergens genoemd in het artikel. Uit de kaart van zijn wijk waarop verzoeker aanduidde waar hij werd geobserveerd, kan evenmin iets worden afgeleid over de door hem aangehaalde feiten.

Wat betreft de klacht die verzoeker neerlegt over de feiten van 8 november 2019, moet worden opgemerkt dat dit louter de diefstal van zijn gsm bevestigt, alsook van een aantal persoonlijke documenten zoals zijn DUI en kredietkaart. Dit incident op zich wordt niet zozeer betwist. Uit dit enkele feit kan echter niet blijken dat verzoeker specifiek werd gevisieerd door bendeleden.

Hoewel verzoeker een inspanning heeft gedaan om zijn verzoek om internationale bescherming met documenten te staven, volstaan voormelde stukken wegens hun inhoud niet om in deze stand van zaken een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken.

De Raad zal daarom verder nagaan of verzoekers verklaringen voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van zijn vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met zijn land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd en blijik geven van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

5.4. Na lezing van het administratief dossier, besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker doorheen zijn verklaringen een gegronde vrees voor vervolging en een reëel risico op ernstige schade niet aannemelijk maakt.

5.5. Uit verzoekers enkele verklaringen dat benedeleden hem sinds maart 2019 regelmatig in de gaten hielden, kan inderdaad niet blijken dat hij door hen werd vervolgd of geïsoleerd. Zo zouden de benedeleden hem slechts eenmalig hebben aangesproken waarbij ze hem vroegen wat hij van werk deed (NPO, p. 10, 12-13.). Ze hebben verder nooit contact gezocht met verzoeker of enige bedreiging of eis geformuleerd. De commissaris-generaal bemerkt verder terecht dat verzoeker bovendien stelt dat de bende specifieke personen aanwijst die heel de wijk in het oog dienen te houden en dat de bende mensen in de wijk gadeslaat omdat ze willen weten welk werk die doen (NPO, p. 12.). Hieruit blijkt dat de bende in zijn wijk iedereen in de gaten hield om het reilen en zeilen aldaar te controleren, wat luidens de informatie vervat in het administratief dossier de normale gang van zaken is in een wijk die door een bende wordt gecontroleerd, omdat de bende bijvoorbeeld doelwitten zoekt om af te persen (map met landeninformatie). Het blijkt dan ook niet noch toont verzoeker aan dat de benedeleden zich persoonlijk op hem richtten. Verzoekers verklaringen over de observatie door benedeleden betreffen aldus een praktijk waaraan de hele wijk werd onderworpen en die verwerpelijk is, maar waaruit niet op ernstige wijze kan blijken dat verzoeker om die enkele redenen een gegronde vrees voor vervolging heeft dan wel een reëel risico op ernstige schade loopt. Door louter te herhalen dat hij meer dan waarschijnlijk door de benedeleden werd opgemerkt omdat hij laat thuiskwam, slaagt verzoeker er niet in hier anders over te doen denken.

5.6. Waar verzoeker wijst op het risico dat hij loopt ten gevolge van zijn werk als ICT-deskundige bij het Openbaar Ministerie en benadrukt dat hij ongeveer vier jaar een zichtbare functie had omdat hij in verschillende dossiers als deskundige moest getuigen, stelt de Raad vast dat verzoeker niet op individuele en concrete wijze aannemelijk weet te maken dat hij omwille van dit profiel dreigt te worden geïsoleerd of vervolgd bij een terugkeer naar El Salvador.

De benedeleden uit zijn wijk zouden vooreerst niet hebben geweten dat verzoeker voor het Openbaar Ministerie werkte (NPO, p. 14, 16). Hij heeft ook altijd gezegd, zowel tegen de benedeleden die hem een keer hadden aangesproken als op de school van zijn kinderen, dat hij computers herstelde en onderhield (NPO, p. 13). Hoewel verzoeker reeds sinds 2011 aan de slag was bij het Openbaar Ministerie als ICT-deskundige (NPO, p. 5) en hij sinds ongeveer vier jaar in verschillende dossiers getuigenissen aflegde in de rechtbank tegen benedeleden, heeft hij omwille hiervan nooit problemen gekend (NPO, p.16). Verzoekers verklaringen dat een nieuwe collega na 1 of 2 maanden werk werd bedreigd (NPO, p. 14), kunnen voorgaande bevindingen niet in een ander daglicht stellen.

Verzoeker verwijst in dit verband ook naar zijn betrokkenheid bij de rechtszaak waarbij een bendelid uit zijn wijk genaamd P. werd gearresteerd. De commissaris-generaal bemerkt hierover echter terecht dat hieruit evenmin kan blijken dat verzoeker door benedeleden werd vervolgd: *“U stelt dat er een bendelid uit uw wijk genaamd P.(...) gearresteerd werd en dat u bij die zaak betrokken werd (CGVS, p.10). Vervolgens vond u foto’s van uw straat op zijn gsm (ibid.). U kan echter wederom niet aannemelijk maken dat deze foto’s iets met u persoonlijk te maken hebben. Zo stelt u dat het kan dat het met u te maken heeft, maar dat het ook met iemand anders te maken kan hebben (CGVS, p.14). Ook blijkt er nergens uit uw verklaringen dat u problemen kende met P.(...). Tevens bent u meteen met uw baas gaan spreken om u van de zaak te halen, hetgeen ook gebeurde, en denkt u niet dat het bendelid op de hoogte was van uw betrokkenheid bij zijn rechtszaak (CGVS, p.14).”*

De opmerking in het verzoekschrift dat wanneer de rechtszaak begint, P. toegang zal hebben tot meerdere documenten in het dossier en zo zal te weten komen dat verzoeker in het begin op de zaak zat en er represailles zullen zijn, betreft een loutere bewering. Verzoeker stelt dat hij al een aantal onderzoekstappen had voltooid maar brengt geen gegevens of tastbare stukken bij die hierop wijzen en aantonen dat zijn naam staat vermeld in documenten waartoe P. en/of zijn advocaat toegang zullen hebben. Het komt de Raad overigens weinig aannemelijk voor dat het Openbaar Ministerie documenten in het dossier zou behouden die naar verzoeker verwijzen, wanneer verzoeker zijn baas op de hoogte heeft gebracht van het mogelijk gevaar, hij van het onderzoek werd gehaald en iemand anders in zijn plaats als deskundige werd aangesteld. Zoals hij zelf aangeeft, zijn dit *“beschermingsmaatregelen van [het] OM”* (NPO, p. 10, 14). Dat ondanks zulke maatregelen, alsnog verwijzingen naar verzoeker in het dossier zouden blijven, komt weinig waarschijnlijk voor.

Gelet op wat voorafgaat kan voor verzoeker louter op basis van het gegeven dat hij voor het Openbaar Ministerie werkte, noch op basis van zijn betrokkenheid in de rechtszaak tegen P. een gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade blijken.

Waar verzoeker ter terechtzitting en in het verzoekschrift voorhoudt dat zijn werk delicaat is en dat advocaten en familieleden aanwezig zijn op de zittingen waar hij een zichtbare functie heeft als getuige in de rechtbank alsook verwijst naar de algemene veiligheidssituatie in El Salvador, herhaalt de Raad dat verzoeker reeds vier jaar deze zichtbare functie zou hebben uitgeoefend doch nooit problemen heeft ondervonden. Er zijn dan ook geen concrete en ernstige indicaties dat bij terugkeer tegen verzoeker vergelding zal worden gezocht of dat hij slachtoffer zal worden van represailles.

Zoals reeds vermeld, volstaat het niet om zich te beroepen op een algemeen risicoprofiel om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aan te tonen. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk. Uit het voorgaande is gebleken dat verzoeker niet aannemelijk weet te maken dat hij El Salvador heeft verlaten als gevolg van problemen met bendeleden omwille van zijn functie. Verzoeker brengt geen andere specifieke en individuele elementen aan die in zijn hoofde een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar El Salvador omwille van zijn profiel als werknemer van het Openbaar Ministerie aannemelijk maken.

5.7. Wat betreft de diefstal van zijn gsm op 8 november 2019 door bendeleden, weet verzoeker niet of hij specifiek werd geviseerd door de bendeleden dan wel of hij gewoon op de foute plek was (NPO, p. 15). Aangezien verzoeker bovendien vervolgens diezelfde bendeleden nog regelmatig zag, maar ze hem nooit meer aanspraken (NPO, p.15), kan worden gesteld dat dit een eenmalige, niet-zwaarwichtige gebeurtenis betreft die niet voldoende ernstig is om een nood aan internationale bescherming vast te stellen. Waar verzoeker in het verzoekschrift opmerkt dat ze door de diefstal van zijn gsm nu ook zijn identiteit kennen gezien zijn documenten erbij staken, blijkt uit zijn verklaringen dat de bendeleden sinds maart 2019 al op de hoogte waren van zijn identiteit, met name toen hij werd aangesproken en er werd gevraagd naar zijn werk. Hij heeft de bendeleden toen verteld dat hij computers herstelde. Verzoeker verklaarde tevens dat hij alle papieren en documenten van zijn werk bij het Openbaar Ministerie op kantoor liet *“want als ze me hadden overvallen zoals in november en ik had docs bij dan was ik eraan geweest”* (NPO, p. 13). Hieruit blijkt duidelijk dat verzoeker niet de gewoonte had om documenten bij zich te hebben die hem zouden kunnen verbinden aan het Openbaar Ministerie. Verder blijkt uit zijn verklaringen dat wat in de hoes van zijn gsm stak, enkel zijn identiteitskaart, kredietkaart en geld betrof (NPO, p. 8). Daar verzoeker pas op 12 januari 2020 El Salvador verlaten heeft en nog tot 10 januari 2020 is blijven werken zonder nog ernstige problemen te ondervinden (NPO, p. 5, 10, 11), kan genoegzaam worden aangenomen dat het gegeven dat de bendeleden kennis hebben van zijn identiteit er niet toe heeft geleid dat hij daardoor door hen specifiek geviseerd wordt.

De commissaris-generaal stelt overigens nog terecht dat het opmerkelijk is dat hoewel verzoeker verklaart dat hij verreed om te laat op straat te zijn door bijvoorbeeld na zijn werk bij zijn moeder te blijven gezien hij denkt dat de bendeleden hem in het oog hielden, hij zich dan wel om 21 uur op straat zou begeven om naar de kerk te gaan (NPO, p.10, 12). Deze houding relativeert verzoekers voorgehouden angst en nood aan internationale bescherming. Het enkele feit dat hij op 10 januari 2020 ontslag heeft genomen om op 12 januari 2020 El Salvador te verlaten, toont het tegendeel niet aan en houdt, in tegenstelling tot wat verzoeker opwerpt, geen indicatie in van zijn angst. Een reden voor zijn ontslag wordt overigens niet vermeld in de door hem neergelegde ontslagbrief.

5.8. Verzoeker verwijst nog naar de problemen van zijn partner A.C., een element waarvan hij stelt dat het zijn ongerustheid mede aanzienlijk verhoogt. De Raad merkt hierbij echter op dat in het arrest van 8 oktober 2021 met nr. 261 884 wordt besloten dat zijn partner op grond van de door haar aangehaalde problemen geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk heeft gemaakt. Verzoeker brengt geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die hier een ander licht op werpen nu hij niet verder komt dan het herhalen van en volharden in de door haar aangehaalde vervolgingsfeiten.

5.9. Wat betreft zijn vrees ten aanzien van de kinderen, stelt de commissaris-generaal terdege dat *“het louter aanhalen van een algemeen gevaar in El Salvador, zoals het potentiële zich gedwongen eigen maken van een meisje door een bendelid (CGVS, p.19) of een potentiële rekrutering (ibid.), niet volstaat om een persoonlijke vrees of risico aan te tonen. De bende heeft uw zoon namelijk nooit proberen rekruteren (CGVS, p.19) en uw dochter is amper twee jaar wat het ook erg onaannemelijk maakt dat ze reeds de interesse heeft opgewekt van bendeleden. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat uw kinderen een gegronde vrees hebben ten opzichte van de bendes en kan er uit uw verklaringen evenmin een nood aan internationale bescherming in hun hoofde afgeleid worden.”* Verzoeker brengt geen concrete elementen bij die deze pertinente vaststellingen ontkrachten of weerleggen.

5.10. De door verzoeker aangevoerde elementen, met name de aanwezige controle door bendeleden in zijn wijk en de diefstal van zijn gsm, tonen enkel aan dat een groot deel van het openbaar leven in El Salvador door de bendes wordt gecontroleerd, iets wat noch door de commissaris-generaal noch door de Raad wordt betwist. Nergens uit zijn verklaringen blijkt dat verzoeker als gevolg van deze feiten verdere ernstige problemen kreeg met bendeleden. De Raad wijst erop dat het in deze afzonderlijke gevallen gaat om louter gemeenrechtelijke feiten die kaderen in de algemene veiligheidssituatie die El Salvador kenmerkt en die betreuenswaardig zijn maar die, zelfs als ze cumulatief worden gezien, niet voldoende ernstig zijn om een nood aan internationale bescherming vast te stellen.

5.11. Voor zover kan worden aangenomen dat verschillende incidenten en gebeurtenissen, samen genomen met de algemene veiligheidscontext in El Salvador, verzoeker en zijn partner psychologische problemen bezorgen, alsook angst en aanzienlijke ongerustheid, verandert dit niets aan het feit dat de door verzoeker aangehaalde omstandigheden, zelfs als ze cumulatief worden gezien, onvoldoende ernstig zijn om als vervolging of ernstige schade te worden gekwalificeerd zodat hun enkele gemoeds-toestand niet kan volstaan om aan te tonen dat hij nood heeft aan internationale bescherming. Een gevoel van aanzienlijke of verhoogde ongerustheid en angst kan verder niet op ernstige wijze worden gelijkgesteld met vervolging, foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing; dit zijn allemaal begrippen die slaan op mishandelingen die een minimumniveau aan hardheid bereiken en betrekking op werkelijke lichamelijke schade of intens fysiek of geestelijk lijden, quod non in casu (zie EHRM 29 april 2002, nr. 2346/02, *Pretty v. Verenigd Koninkrijk*, par. 52).

Waar verzoeker betreurt dat het subjectieve element van zijn angst niet in aanmerking wordt genomen en beoordeeld, merkt de Raad op dat het door hem geciteerde UNHCR "*Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the status of refugees*" duidelijk stelt dat een gegronde vrees naast het subjectieve element ook een objectief element vereist in de vorm van een objectieve situatie, en dat beide elementen in aanmerking moeten worden genomen. Op analoge wijze, herhaalt de Raad dat een subjectieve vrees enkel relevant is wanneer er een objectieve basis is, met name zwaarwegende gronden, die het bestaan van een reëel risico op ernstige schade onderbouwen, wat in deze niet het geval is.

Uit wat hierboven werd besproken blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij of zijn gezin bij terugkeer naar El Salvador ernstige problemen zouden kennen met bendeleden. Er blijken onvoldoende elementen die de gegrondheid van verzoekers voorgehouden vervolgingsvrees op gegronde wijze onderbouwen, en evenmin zijn er zwaarwegende gronden die het bestaan van een objectief gevaar, dit is een reëel risico in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar El Salvador, aantonen.

5.12. Het geheel aan documenten en verzoekers verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoekers individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de beschikbare landeninformatie over El Salvador, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat verzoeker op grond van de door hem aangehaalde vluchtmotieven geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk maakt.

Met het louter volharden in en herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het poneren van een vrees voor vervolging, brengt verzoeker geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die bovenvermelde bevindingen in een ander daglicht stellen.

5.13. Op basis van de voorliggende landeninformatie, in het bijzonder de COI Focus "*El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire*" van 13 juli 2021, kan niet worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een gegronde vrees voor vervolging heeft dan wel een reëel risico loopt om ernstige schade te ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de omstandigheden voorafgaand aan het vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij verbleven heeft.

Zo blijkt duidelijk dat er vooreerst een onderscheid moet worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds bende problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Het Human Rights Watch-rapport van februari 2020, dat de situatie betreft van Salvadoranen die terugkeren

uit de Verenigde Staten, heeft voornamelijk betrekking op personen die zijn gevlucht voor het bende-geweld en dus reeds voor hun vertrek door de bendes werden geviseerd. Hieruit blijkt ook dat een verblijf in landen waar de Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk zijn bij het beoordelen van de risico's bij terugkeer.

Het geheel van de beschikbare landeninformatie maakt duidelijk dat een vertrek uit El Salvador omwille van bendegerelateerde problemen een risicoverhogende en verzwarende factor is bij terugkeer naar dat land.

Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk. De richtlijnen van UNHCR laten niet toe anders te oordelen waar UNHCR zelf bemerkt dat enkel "*certain returnees from abroad*" problemen kunnen ondervinden bij terugkeer en dan nog enkel "*depending on the particular circumstances of their case*" (p. 32).

Het volstaat bijgevolg niet om te verwijzen naar een kwetsbaar profiel en/of algemene landeninformatie om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade als terugkeerder aannemelijk te maken. Dit moet in concreto worden aangetoond. Verzoeker slaagt hier niet in.

Zoals reeds gesteld, maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij voor zijn vertrek uit El Salvador reeds in die mate in het vizier is gekomen dat hij in de specifieke negatieve aandacht stond van de bendeleden of ernstige problemen met hen had, noch zijn er andere indicaties die daar op wijzen.

Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoeker El Salvador verliet omwille van ernstige, specifieke en persoonlijke bendegerelateerde problemen, blijkt niet dat hij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand bendegerelateerd probleem een risico zou lopen om opnieuw te worden geviseerd door bendeleden, laat staan dat zijn vertrek uit El Salvador om die reden risicoverhogend of verzwarend zou zijn.

Het feit dat hij een periode in België heeft verbleven, is evenmin voldoende om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aan te tonen.

De Raad betwist niet dat verzoeker bij terugkeer te maken kan krijgen met afpersing. Afpersing blijkt evenwel een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Het risico op afpersing verschilt in wezen niet van het algemeen risico waaraan ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, worden blootgesteld.

In de mate dat uit de landeninformatie blijkt dat sommige Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland kunnen worden gezien als welvarend en bijgevolg een verhoogd risico op afpersing *kunnen* lopen, wijst de Raad erop dat verzoekers verblijf in België voor de duur van de asielprocedure als dusdanig niet resulteert in bijzondere kenmerken waardoor hij identificeerbaar zou zijn als een persoon die in het buitenland heeft verbleven.

Evenzo, de loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer omdat hij na een verblijf in het buitenland als welvarend zou kunnen worden beschouwd, volstaat op zich niet om in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Tevens bereikt afpersing in beginsel als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Verder zijn er geen elementen voorhanden waaruit blijkt dat verzoeker bij terugkeer omwille van een mogelijke afpersing zal worden blootgesteld aan vervolging of een reëel risico op ernstige schade, hetgeen des te meer geldt nu niet blijkt dat hij ernstige en specifieke problemen kende met bendeleden.

Het geheel van zijn individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoeker nalaat concreet aannemelijk te maken dat hij ernstige problemen riskeert bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat hij in het buitenland heeft verbleven en moet terugkeren naar zijn land van herkomst.

Verzoekers betoog dat hij in zijn hoedanigheid van returnee moet worden beschouwd als behorend tot een specifieke sociale groep in de zin van artikel 48/3 § 4, d) van de Vreemdelingenwet en dat alle bronnen geraadpleegd voor de COI Focus bevestigen dat Salvadoranen die terugkeren uit het buitenland kunnen worden geviseerd door de bendes, is bijgevolg niet dienstig.

5.14. De door verzoeker toegevoegde landeninformatie (verzoekschrift, stukken 3-11) kan verder niet dienstig in rekening worden gebracht ter staving van zijn vrees voor vervolging dan wel een reëel risico

op ernstige schade, nu verzoeker in gebreke blijft deze in concreto aannemelijk te maken en deze aldus aan de algemene informatie te verbinden. Een loutere verwijzing naar algemene landeninformatie volstaat niet wanneer verzoeker er niet in slaagt op concrete wijze ernstige problemen aannemelijk te maken.

5.15. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker bij terugkeer naar El Salvador zou worden vervolgd of gevisieerd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers betoog dat zijn vrees, op basis van de vervolgingsgrond 'politieke overtuiging' valt binnen het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag is dan ook niet dienstig. Hetzelfde geldt voor de argumentatie dat hij in El Salvador geen bescherming kan krijgen en voor hem geen intern vestigingsalternatief mogelijk is.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de beschikbare landeninformatie, wordt niet betwist dat het bendegerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

De Raad herinnert er in dit opzicht aan dat het begrip 'willekeurig geweld' inhoudt dat het geweld zich kan uitstrekken tot personen ongeacht hun persoonlijke situatie, namelijk dat een persoon kan worden geraakt door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 34; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, C.F. en D.N., pt. 26).

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving, daarom willekeurig is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* en *“In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.”* (UNHCR guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de Universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus van 12 oktober 2020. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde

reden of doel, zoals hoger vermeld (zie COI Focus “*El Salvador: Situation sécuritaire*” van 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt verder voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechterlijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14; COI Focus “*El Salvador: Situation sécuritaire*”, 15 juli 2019, p. 10).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat in casu geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

De door verzoeker aangebrachte landeninformatie kan niet tot een ander besluit leiden nu de meeste van de door hem geciteerde landenrapporten ook in de COI Focus van 2020 in aanmerking werden genomen en verder ook niet aantonen dat het bendegerelateerd geweld niet doelgericht zou zijn. De door verzoeker in dit verband geciteerde passages uit verschillende landenrapporten en artikelen bevestigen het hoge aantal moorden in El Salvador en het feit dat het bendegeweld er wijdverspreid is, maar tonen niet aan dat het geweld willekeurig van aard is. Ook uit de vaststelling dat het loutere verhuizen van de ene wijk naar een andere door een rivaliserende bende gecontroleerde wijk dodelijke gevolgen kan hebben, kan niet worden afgeleid dat het geweld in El Salvador willekeurig van aard zou zijn, nu uit de landeninformatie blijkt dat in dergelijke gevallen de betrokkene individueel wordt gevisieerd door de bende omdat hij uit een door een rivaliserende bende gecontroleerd gebied komt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Het betoog van verzoeker dat de bestreden beslissing geen analyse inhoudt van de intensiteit en graad van willekeur van het geweld en dat de centrale vraag in de toepassing van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet zozeer te maken heeft met het bestaan van een situatie van gewapend conflict maar wel met de intensiteit en mate van willekeur van het geweld is bijgevolg niet dienstig. Hetzelfde geldt voor zijn betoog dat hij als returnee een groter risico zou lopen op willekeurig geweld.

Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn. De door hem in het verzoekschrift aangehaalde informatie is immers verouderd of ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in El Salvador is gesteund en heeft vooral betrekking op de hoge moordcijfers in El Salvador, hetgeen op zich niet aantoont dat er sprake is van willekeurig geweld in de zin van de jurisprudentie van het Hof van Justitie.

7. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 wordt geschonden, wijst de Raad erop dat dit artikel is opgegeven zodat de aangevoerde schending niet dienstig is. Verzoeker zet verder niet uiteen op welke wijze artikel 17 van het KB van 11 juli 2003 door de bestreden beslissing werd geschonden, zodat het middel in die mate onontvankelijk is.

8. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker werd gehoord op het CGVS. Tijdens dit gehoor kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het

administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

9. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

10. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht oktober tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES